

Pakhuizen
Komvest 45
8000 Brugge
www.raakvlak.be
info@raakvlak.be

Verslag archeologisch proefonderzoek
op de hoeve Hangeryn te Assebroek (Brugge).

Jan Huyghe

Brugge 2009

Verslag archeologisch proefonderzoek op de hoeve Hangheryn te Assebroek (Brugge)

Inleiding:

Wegens de restauratie en herbestemming van de hoeve werd door Raakvlak in samenwerking met de stad Brugge een klein archeologisch proefonderzoek verricht. Op deze locatie komt een nieuwbouw, een dagcentrum voor personen met een handicap, die zullen kunnen deelnemen aan boerderijactiviteiten.

Er werd één proefsleuf getrokken (met onderbreking aan de weg), dwars over het gehele terrein. Op deze manier kon de aanwezigheid van de walgracht en eventuele bewoningssporen worden vastgesteld.

Situering:

Hoeve Hangheryn is gelegen aan de Gemeneweideweg Zuid 113 te Assebroek, Brugge.

Fig. 1: Situering van de hoeve op het hedendaags stratenplan.

Historische gegevens

De hoeve wordt voor het eerst vermeld in 1514, als leengoed en eigendom van het jacobinessenklooster te Bouchoute.

Volgens de gegevens in de archeologische inventaris Vlaanderen (band IX) door Kristel Soers zijn er op de kaart van Pourbus (1561-1571) twee gebouwen zichtbaar omringd door een ca. vierkante walgracht. De toegang is onduidelijk maar bevindt zich vermoedelijk in het noordoosten, waar zich een weg bevindt.

Op de kaart van Popp (1842) is de walgracht niet meer zichtbaar.

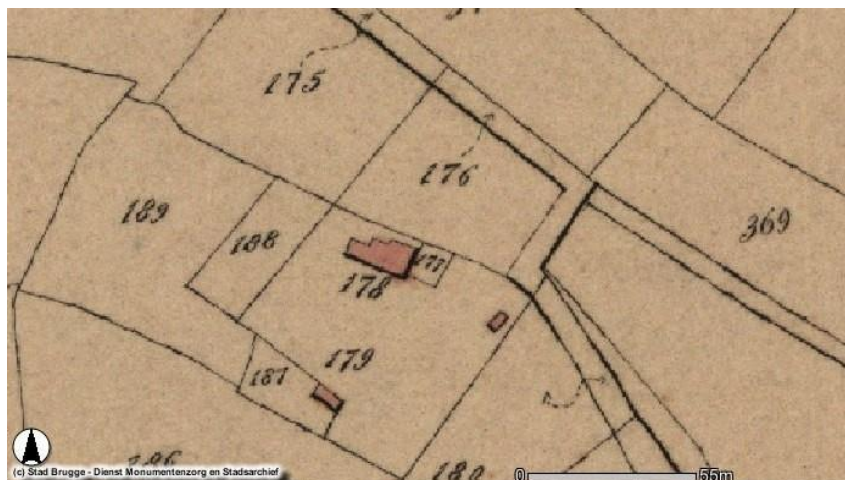

Fig. 2: Kaart van Popp (1842)

Het resultaat:

Aan de noordoostzijde werd de gracht deels aangesneden. Bij de aanzet van de gracht gaat deze minder dan 1 meter diep, vanaf de eigenlijke gracht werd in de onderzochte zone de diepte vastgesteld tot ca. 1,90 meter. In de gracht werden enkele scherven rood aardewerk aangetroffen, deze mogen gedateerd worden in de 16de en de 17de eeuw. Wegens stabiliteitsproblemen van de sleufwanden en de drassige ondergrond kon geen profiel van de gracht worden ingetekend.

Fig. 3: Zicht op de gracht

Behalve deze gracht werden in de proefsleuf geen relevante archeologische sporen meer aangetroffen. Het oorspronkelijke zand (moederbodem) bevond zich op gemiddeld 70 cm diepte.

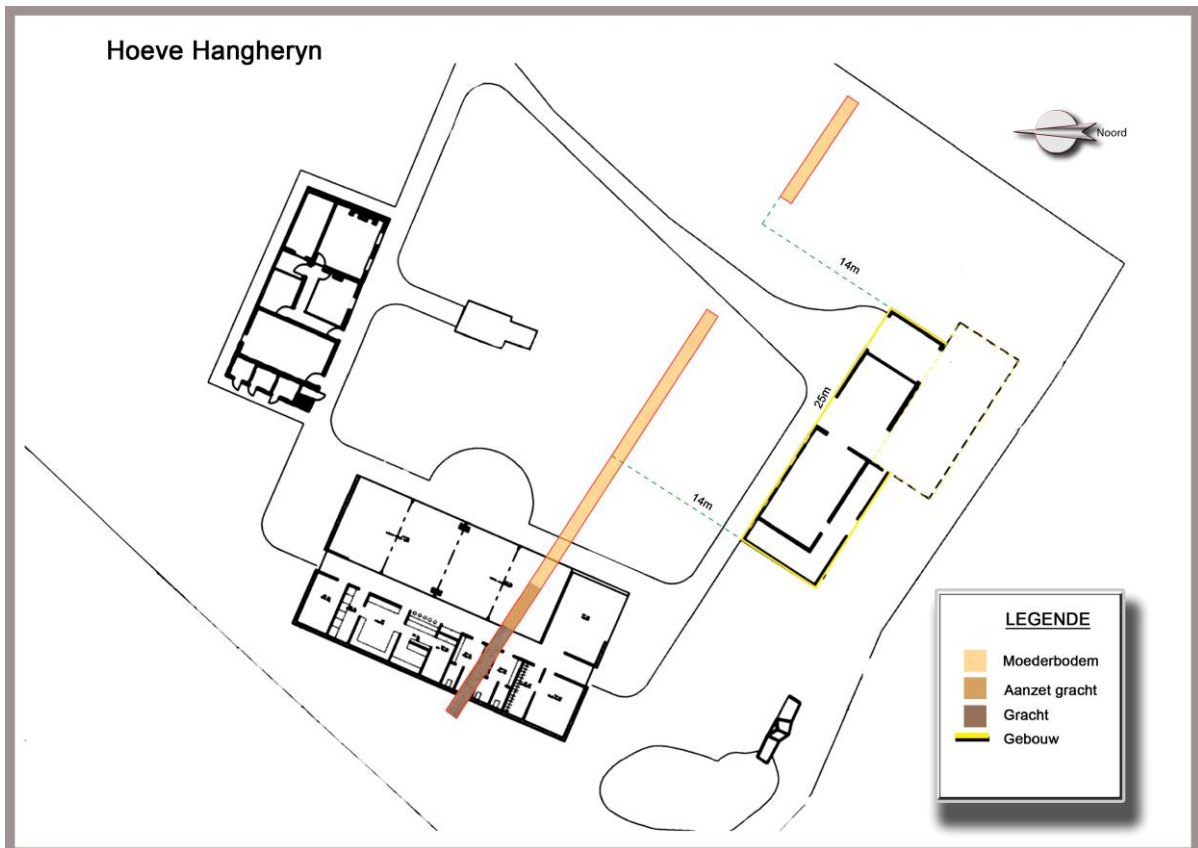

Fig. 4: Situering van de proefsleuf met aanduiding van de gracht

Fig. 5: Situering op een luchtfoto

Besluit en aanvullend booronderzoek

Kristel Soers interpreteert, in de archeologische inventaris Vlaanderen (band IX), op de kaart van Pourbus (1561-1571) een ca. vierkante walgracht. Ze besluit dat het een site met walgracht betreft, waarvan de walgracht reeds vroeg zijn nut zou verloren hebben en zodoende reeds grotendeels voor het einde van de 18de eeuw verdwenen zou zijn. Toch werd tijdens het proefonderzoek slechts aan één zijde een gracht aangesneden. Om de mogelijke vierkante walgracht te onderzoeken werd besloten aanvullend enkele boringen uit te voeren op het aanpalend terrein. In totaal werden 6 boringen uitgevoerd. In elke boring bevond het Pleistoceen zand zich reeds tussen de 70 en 90 cm diepte. De vermoedelijke gracht werd nergens teruggevonden. Vermoedelijke was de site dus slechts deels omwald.

Fig. 6: localistaie van de boringen